

چکیده

هدف از عدالت فضایی، توزیع عادلانه نیازهای اساسی، امکانات، تسهیلات و خدمات شهری در میان محلات و مناطق مختلف شهر است؛ به طوری که هیچ محله یا منطقه‌ای نسبت به منطقه یا محله دیگر از نظر برخورداری برتری فضایی نداشته باشد و اصل دسترسی برابر رعایت شده باشد؛ به علاوه از لحاظ سرانه برخورداری با توجه به میزان جمعیت در هر منطقه از شهر اختلاف زیادی وجود نداشته باشد. در این پژوهش به صورت موردی خدمات شهری منطقه سه شهر رشت مورد بررسی قرار گرفته است. مسئله مهم در اجرای عدالت اجتماعی توزیع مناسب کاربری‌ها و خوب شهری است ارزش اضافی زمین عامل عمده جدایی اجتماعی و تفسیر فضاهای شهری می‌باشد. برای بررسی تحقق هدف تحقیق در این محلات به شاخص‌های خدمات شهری و ارزش افزوده زمین با استفاده از روشهای اسنادی، و میدانی پرداخته شده است. روش تحقیق بصورت توصیفی - تحلیلی و روش گردآوری داده‌ها بصورت میدانی و کتابخانه‌ای می‌باشد جامعه آماری منطقه سه شهر رشت است که برای مطالعه آن از داده‌های سرشماری سالهای ۱۳۹۰ و ۱۳۹۵ استفاده شده است.

طبق یافته‌های تحقیق ارائه ناعادلانه خدمات سبب عدم تحقق عدالت اجتماعی در این شهر گردیده به طوری که محلات از ناحیه سه در اولویت خدمات رسانی قرار دارند. نتایج حاصل از پژوهش نشان می‌دهد که توزیع خدمات شهری در سطح محلات منطقه سه شهر رشت به صورت متعادل پراکنده نشده است و شرایط تحقق عدالت اجتماعی عبارت است از توزیع متوازن کاربری اراضی شهر و تجدید نظر در نحوه تهیه طرح‌های جامع و توجه ویژه به نواحی بحرانی و آسیب‌پذیر شهر.

واژگان کلیدی: خدمات، خدمات شهری، پراکنش، عدالت اجتماعی، منطقه سه شهر رشت.